

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XIV. Romam proficiscitur insciâ matre, eademque in D. Cypriani
sacello pernoctante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

ram rebus vtilibus necessariam , illi vanita-
ti nequidquam impenderet. Quorum ad
extremum monitis cedens , ridicula pror-
sus hæc & inania esse sibi persuasit. Com- Lib.4. Cō-
posuit sub idem tempus librum de Apto fess. c.14.
& Pulcro , quem Hierio Romanæ vrbis
Oratori dedicauit : eoque libro non me-
diocrem splendorem nomini suo per Ita-
liam acquisiuit.

C A P V T X I V .

*Romam proficiscitur insciâ matre, eademq; in
D. Cypriani sacello pernoctante.*

Pos t hæc, tædio scholarum quas Car-
thagine habebat, affecto , Romam ire
placuit, quòd eos mores discipulorum per-
peti cogebatur, quos cùm studeret ipse, suos
esse noluerat. Famâ verò acceperat, Romæ
discipulos longè continentiores esse. **V**erūm
autem (Deum appellans , loquitur) *Tu spes* Lib.5. Cō-
mea , & portio mea in terrâ viuentium , ad fess. cap. 8.
mutandum terrarum locum, pro salute animæ
mee , & Carthagini stimulos , quibus inde
auellerer, admouebas , & Romæ illecebras qui-
bus attraherer proponebas mihi per homines
qui diligebant vitam mortuam , hinc insana
facientes , inde vana pollicentes , & ad corri-
gendos gressus meos , utabar occulte & illo-
rum & meâ peruersitate. Quam voluntatem
profi-

profiscendi Romam , cùm matrem suam celare velle , ad littus adiit , specie deducendi tantùm ad naues amicum , sed reuerrà , vt pòst apparuit , cum amico pariter nauigandi caussâ . Subsequebatur mater , haud satis eiusce verbis confidens , suadebatq; secum vt rediret . Ille omnino facturum se respondit , vbi sublatis anchoris amicus soluiflet ; hortatus Monicam , vt tantisper in facello proximo , quod erat D. Cypriano sacram , expectaret , quoad ipse cum officio amicum dimisisset . Credidit dictis eius mater , totamq; noctem Deum & Sanctos pro eius salute rogauit in eadem ædiculâ D. Cypriani : quæ , sicut refert Nicephorus , maximè frequentabatur à nauigantibus & negotiantibus , quòd in eâ Dei Martyrisq; opem inuocantes , eamdein frequenter experientur contra pericula , quæ inter nauigandum solent accidere .

Lib. 16.

*Diuorum
Specialem
Inuocatio
perutilis.*

Est enim (vt hoc ne præteream , caussâ Nouatorum) longo iam vsu receptum in Ecclesiâ Catholicâ , pro mali cuiuspiam auersione , vel boni cōparatione , Diuorum quorumdam priorū opem implorare . Atque in hunc modum , qualicumq; malo deprehensi , sanctissimam Dei Matrem in auxilium vocamus . Speciatim verò contra malum odontalgiæ D. Apollonia solet inuocari ,

uocari; contra pestem Diui Rochus & Sebastianus; contra vim ignium S. Antonius: à febrientibus præter ceteros, B. Nicolaus Tolentinas; à carcere tentis B. Petrus, à resipiscentibus S. Paulus, & vterque à naufragantibus auxilio vocatur. Ac pari ratione D. Ioannem colunt virginitatis studiosi: & alios complures pro se quique velut patronos in cælis habent, quorum intercessione apud Deum iuuari desiderant. Hanc autem tam variam munera distributio-
nem, partim diuinitus edocti accepimus,
partim cælestium spirituum monitu didici-
mus, partim etiam coniecturis euidenti-
bus asssecuti sumus. Atque Diuos hisce pre-
cipue in rebus beneficos erga nos experi-
mur, quas ipsi res difficiles ac ærumnosas
superauère. *Vnusquisque enim proprium do-*
nun habet à Deo, neque omnibus omnia
concessa sunt. Quodque dicit Apostolus
de Seruatore: *In eo in quo passus est ipse, & Hebr. 2.*
tentatus, potens est & eis qui tentantur auxi-
liari: eatenus cælestibus applicamus: quate-
nus diuersi diuersa possunt in eo qui potest
omnia. Igitur vt redeamus vnde digressi su-
mus, in eâ D. Cypriani ædiculâ pernoctan-
tem Monicam Augustinus specie dedu-
cendi socium ad naues fecellit, atque in- Matri im-
tempestâ nocte, cum venti afflarent secun- ponens na-
Italiam.

C di, Ita-

di, Italiam versus nauigare cœpit. Quam
imposturam, vt impiam profectò, grauiter
Lib. 5. Cōfess. cap. 8. deplorans, ait: *Fefelli eam, & menitus sum
matri, & illi matri.* Et hoc tu dimisisti mihi;
misericorditer seruans me ab aquis maris, ple-
nū execrandis sordibus, usq; ad aquam gratiæ
tue: quā me abluto, siccaretur flumina mater-
norū oculorū, quibus pro me quotidie tibi ri-
gabat terram sub vultu suo. Illucescēte die,
Monica oratorium egressa, filium vt reuo-
caret, litus propriū adiit: quem profectum

*Luctus Mo-
nica.* esse intelligens, gemitu querelisq; Dei aures
(verba ferè sunt ipsius) impleuit, contemnen-
tis ista, cùm & illum cupiditatibus suis rape-
ret, ad finiendas ipsas cupiditates, & istius
carnale desiderium iusto dolorum flagello va-
pularet. Amabat enim secum præsentiam fi-
lii, more matrum, & multis illa multo am-
plius: & nesciebat, quid illi gaudiorum factu-
rus esset Deus de absentiâ eius, quem tanto-
pere diligebar. Nesciebat, ideo flebat, & eiul-
labat, atque illis cruciatibus rea monstrabatur
reliquiarum Euæ, cum gemitu querens, quod
cum gemitu pepererat. Et tamen post accusa-
tionem fallaciarum & crudelitatis eius, qui

— aquora vasta secabat,
Durus, & afflictæ contemnens vota pa-
rentis,
conuersa rursus ad deprecandum Deum pro
salute

salute filij, rediit ad solita, atque illum, tra-
iecto mari, Roma suscepit.

C A P V T X V.

*Rome febri corripitur. Manichaeis & Electis
coutitur, quibus Academicos præfert.*

IL L V C cùm peruenisset ut Rheticam Lib. 5. Cō-
profiteretur, ecce præsens Dei vltio ; fe- fess. cap. 9.
bri corripitur ardentissimâ : quæ licet aëris
insolentiæ queat attribui, simul ad Dei vin-
dictam attinuisse, potest intelligi. Nam ijs,
quæ casu, vel naturâ sic poscente fiunt, ad
suum præuisum finem ac ordinem altior
vtitur Dei prouidentia. Ed spectant eiusce
hæc verba: *In grauescientibus febribus, iam
ibam & peribam. Quò enim irem si tunc hinc
abirem, nisi in ignem, atque tormenta digna
factis meis, in veritate ordinis tui? Et illa hoc
nesciebat, & tamen pro me orabat absens. Tu
autem ubique præsens, ubi erat, exaudiebas
eam; & ubi eram, miserebaris mei, ut recupe-
rarem salutem corporis mei, adhuc insanus
corde sacrilego. Neque enim desiderabam in
illo tanto periculo Baptismum tuum; & me-
lior eram puer, quando illum de maternâ pie-
tate flagitavi. Sed in dedecus meum creueram,
& consilia medicinæ tuae demens irridebam,
qui me non suistitalem bis mori. Quo vulne-
re si feriretur cor matris, numquam sanare-*

C 2

tut.